

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8T/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8523010131
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2023:8523010131.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca Mgr. Vladimír Gurka, na hlavnom pojednávaní dňa 8.12.2023 v Starej Ľubovni v trestnej veci proti obž. A. B. C. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku súd obžalovaného A. B. C., D. C., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom E. F. A., G. D., t.č. bytom C. A. X/X, C. – B.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa pod č. Pv 314/22/7710-48 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„dňa 01.10.2022 v čase okolo 12:50 ho. viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Focus, ev. číslo Českej republiky: XXXXXXX po ceste I/68 v obci Ľubotín v smere do mesta Stará Ľubovňa, kde bol 20 metrov za autobusovou stanicou z dôvodu oznámenia na linku 158 o jeho protiprávnej činnosti o vedení vozidla bez vodičského oprávnenia zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Ľubotín, pričom motorové vozidlo viedol aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T 32/15 zo dňa 21.04.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.04.2015, uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorý bol zrušený vo výroku o treste rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T 74/12 zo dňa 11.08.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.11.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 2To 39/15 zo dňa 06.05.2015, kde okrem iného mu bol uložený súhrnný trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na šesť rokov, ktorý obvinenému uplynie 23.08.2023, a aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/134/12 zo dňa 11.08.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.08.2016, uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a prečinom neposkytnutia pomoci podľa § 178 Trestného zákona, ktorým mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na šesť rokov a jeden mesiac, ktorý uplynie dňa 23.09.2029“,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovi podal na obžalovaného A. B. C. obžalobu pre skutok, ktorý je uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku a ktorý bol kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

2. Za účelom náležitého zistenia skutkového stavu, právneho posúdenia veci, ustálenia otázky viny či nevinu obžalovaného a rozhodnutia o prípadnej sankcii ako následku za protiprávne konanie obžalovaného súd vykonal dokazovanie na hlavných pojednaniach, a to výsluchom obžalovaného a svedka H. B., čítaním výpovede svedka I. D. J. z prípravného konania, pripojenými spismi Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/74/2012 a 33T/32/2015, listinami zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/134/2012, prehratím zvukového záznamu z hlavného pojednania na Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/134/2012 zo dňa 11.8.2016, lustráciami v databáze súdov, v GP SR, odpisom z registra trestov, v registri priestupkov a v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov.

3. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní ďalej priznal, že v inkriminovaný deň viedol motorové vozidlo, ale svoju obranu založil na tom, že žil v presvedčení, že v tom čase už mal trest zákazu činnosti vykonaný, keďže aj sudca v konaní na Okresnom súde Prešov sp. zn. 5T/134/2012 mu pri vyhlásení rozsudku povedal, že predošlý trest zákazu činnosti na 6 rokov považuje za dostatočný a pridá mu k nemu len 1 mesiac, teda uloží mu trest zákazu činnosti na 6 rokov a 1 mesiac. Dňa 1.10.2022, keď ho zastavili, nemal absolútne vedomosť, že v tom čase trvá nejaký zákaz činnosti. Na kladené otázky ďalej uviedol, že bol v konaní sp. zn. 5T/134/2012 právne zastúpený, mal obhajcu JUDr. Branislava Kahaneca, ktorý bol prítomný aj na hlavnom pojednávaní dňa 11.8.2016 v danej veci. Po tom, ako ho zastavili policajti, využil mimoriadne opravné prostriedky, a to obnovu konania, dovolanie a nevedel uviesť, či podal aj nejaký návrh na Ústavný súd. Asi na obnovu konania je už neskoro, pokiaľ ide o dovolanie, nevedel uviesť, ako skončilo konanie o ňom.

4. Svedok H. B. na hlavnom pojednávaní popísal okolnosti kontroly obžalovaného. Uviedol, že dňa 1.10.2022 mal dennú službu spoločne s kolegom D. J.. V čase okolo 12.30 hod. boli vyslaní operačným dôstojníkom na preverenie oznámenia, kde oznamovateľka oznámila, že jej bývalý manžel A. B. C. vedie osobné motorové vozidlo zn. Ford, evidenčné číslo a medzinárodná značka ČR na jarmok do Starej Ľubovne, kde vo vozidle s ním sa majú nachádzať aj ich deti a vozidlo vedie počas zadržania vodičského preukazu a pod vplyvom alkoholu. Uvedené vozidlo zastavili v obci Ľubotín, tesne za autobusovou stanicou na ceste I/68 smer na Starú Ľubovňu. Kolega J. prišiel k vodičovi, ktorého vyzval, aby mu predložil doklady potrebné na vedenie a premávku motorového vozidla. Vodič predložil osvedčenie o evidencii vozidla, cestovný pas a vodičský preukaz vydaný v ČR. Následne svedok vodiča vyzval, aby sa podrobil dychovej skúške, ktorú po poučení vykonal a touto dychovou skúškou mu bola nameraná hodnota 0,0 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu. Následne kolega o uvedených skutočnostiach vyrozumel operačného dôstojníka KR PZ Prešov, požiadal ho o lustráciu v evidenciách MV SR. Lustráciou bolo zistené, že vodič A. B. C. má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Po tomto zistení, nakoľko bolo podozrenie z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, bol cestou operačného dôstojníka na miesto zavolaný príslušník skupiny dopravných nehôd, Okresného dopravného inšpektorátu v Starej Ľubovni. Vodičovi bola obmedzená osobná sloboda a čakali na mieste do príchodu nehodovkára. Na kladené otázky uviedol, že si vzhľadom na odstup času už presne nepamätá, či obžalovaný uvádzal, že jeho trest zákazu činnosti už uplynul a či sa preukazoval nejakým rozsudkom Okresného súdu Prešov, ale zdá sa mu, že mu aj niečo také hovoril a aj že sa preukazoval nejakým rozsudkom, pričom pripustil, že mohli aj počítať čas, ktorý uplynul zo zákazu činnosti a či ten zákaz už je vykonaný.

5. Svedok I. D. J. v prípravnom konaní, ktorého výpoveď bola prečítaná so súhlasom strán, vypovedal v zásade zhodne s výpoveďou svedka H. B., keď takisto popísal okolnosti kontroly obžalovaného dňa 1.10.2022 a jej dôvod.

6. Z pripojených spisov Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/74/2012 a 33T/32/2015 a z listín zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/134/2012 mal súd preukázané, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 6T/74/12-263 uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pričom vo výroku o vine uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.11.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 2To/39/2015-294 z 12.11.2015, ktorým rozsudkom krajského súdu bol obžalovanému v uvedenej trestnej veci zároveň

uložený súhrnný trest odňatia slobody na 2 roky a 4 mesiace, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu uvedeným rozsudkom Krajský súd v Prešove uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 6 rokov. Krajský súd uvedeným rozsudkom tiež zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/32/2015 z 21.4.2015 (právoplatný dňa 23.4.2015), ktorým bol obvinený uznaný vinným z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody na 4 mesiace a 13 dní a trest zákazu činnosti vedenia všetkých druhov motorových vozidiel na 6 rokov.

Obžalovaný bol následne rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/134/2012 zo dňa 11.8.2016, právoplatným 11.8.2016 (v dôsledku vzdania sa odvolania tak prokurátorom, ako aj obžalovaným a jeho obhajcom), uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a z prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zák. Uvedeným rozsudkom pritom súd rozhodol, že podľa § 44 Tr. zák. upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., keďže pokladá trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/74/2012 zo dňa 7.5.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/39/2015 zo dňa 12.11.2015, ktorým bol uznaný vinným z prečinu podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 28 mesiacov nepodmienečne a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 6 rokov, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Zároveň však Okresný súd Prešov, napriek vyššie uvedenému upusteniu od uloženia súhrnného trestu, ďalším výrokom v rozsudku sp. zn. 5T/134/2012 z 11.8.2016 uložil obvinenému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 6 rokov a 1 mesiac. Vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6T/74/2012 bolo OR PZ Prešov žiadosťou zo dňa 30.6.2023 dožiadané o opravu konca trestu zákazu činnosti u obžalovaného, ktorý mu bol uložený rozsudkom v tomto konaní, a to na 11.3.2022, aby to bolo v súlade s uloženým trestom.

7. Z listín zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/134/2012 mal konajúci súd tiež preukázané, že návrh na obnovu uvedeného konania vedeného na Okresnom súde Prešov na základe návrhu obžalovaného zo dňa 5.12.2022 bol uznesením tohto súdu č.k. 3Nt/33/2022-15 zo dňa 24.1.2023 zamietnutý. Súd v tomto uznesení síce skonštatoval, že rozsudok sp. zn. 5T/134/2012 z 8.11.2016 vykazuje známky nezákonného rozhodnutia, ale v konaní o obnovu konania súd nemôže preskúmať zákonnosť a priebeh pôvodného konania v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami a obhajobou obžalovaného, ani vecnú správnosť rozhodnutia. V konaní o obnovu konania sa rieši iba otázka, či návrh obsahuje nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by sami osobe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, pričom takéto nové skutočnosti neboli predložené. Sťažnosť obžalovaného proti tomuto uzneseniu bola uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Tos/8/2023 zo dňa 2.3.2023 zamietnutá ako nedôvodná s tým, že otázka nesprávneho ukladania súhrnného trestu, ktorú obžalovaný namietal, je otázkou právnou a napĺňala by dovolací dôvod. Obžalovaný podal v uvedenej veci sp. zn. 5T/134/2012 aj dovolanie (podaním zo dňa 30.11.2022), s ktorým Okresná prokuratúra v Prešove súhlasila, pretože nemal byť ukladaný trest zákazu činnosti, ak bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Tdo/42/2023 zo dňa 7.6.2023 odmietol dovolanie obžalovaného, keďže obžalovaný nebol v dovolacom konaní zastúpený obhajcom. Nad rámec uvedeného NS SR ešte poukázal na to, že ani v prípade, že by obžalovaný mal obhajcu, nemohol byť reálne procesne úspešný v dovolacom konaní, lebo nevyužil právo podať opravný prostriedok proti rozsudku sp. zn. 5T/134/2012 a navyše už uplynula aj 3-ročná lehota na podanie dovolania.

8. Súd po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že sú dané dôvody na rozhodnutie podľa § 285 písm. b) Tr. zákona.

9. Podaná obžaloba vychádzala evidentne zo záznamov o treste zákazu činnosti v evidenčnej karte vodiča, resp. z rozhodnutí Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/74/2012, 33T/32/2015 a 5T/134/2012, podľa ktorých zákaz činnosti na 6 rokov uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/74/2012 ba mal uplynúť dňa 23.8.2023 a následne mal začať plynúť trest zákazu činnosti na 6 rokov a 1 mesiac uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/134/2012 zo dňa 11.8.2016, právoplatný dňa 11.8.2016.

10. V danom prípade je nepochybné, že obžalovaný dňa 1.10.2022 viedol motorové vozidlo z Prešova smerom na Starú Ľubovňa, kde bol v čase okolo 12.50 hod. kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Ľubotín. Takisto mal súd preukázané jednotlivé odsúdenia obžalovaného v konaniach vedených na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 33T/32/2015, 6T/74/2012 a 5T/134/2012 a tresty ukladané v týchto konaniach. Vykonaným dokazovaním však nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané naplnenie všetkých pojmových znakov prečinu kladeného obžalovanému za vinu.

11. Objektívna stránka prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia spočíva vo vykonávaní činnosti, ktorej výkon bol obžalovanému zakázaný rozhodnutím nejakého štátneho orgánu. Objekt chránený týmto ustanovením je záujem na rešpektovaní a dodržiavaní rozhodnutí štátnych orgánov. Z pohľadu subjektívnej stránky sa pri tomto prečine vyžaduje úmysel. Subjektom tohto prečinu môže byť ktokoľvek, kto má uložený zákaz určitej činnosti rozhodnutím štátneho orgánu a kto je plne trestne zodpovedný.

12. Podstatným pre posúdenie naplnenia znakov uvedeného prečinu v danom prípade bolo, či obžalovaný mal vedomosť a bol uzrozumený s tým, že takýto zákaz sa na neho stále vzťahuje a prípadne, či zákaz činnosti v čase vedenia motorového vozidla obžalovaným ešte stále trval alebo už uplynula doba, na ktorú bol uložený.

13. Zo spisu Okresného súdu Prešov 33T/32/2015 vyplýva, že obžalovanému bol trestným rozkazom zo dňa 21.4.2015, právoplatným 23.4.2015, uložený trest odňatia slobody na 4 mesiace a 13 dní. Tento trest bol vykonaný dňom 23.4.2015 (so započítaním väzby od 10.12.2014 do 23.4.2015), kedy bol obžalovaný z výkonu trestu odňatia slobody prepustený. Zároveň dňom 23.4.2015 začal plynúť výkon uloženého trestu zákazu činnosti vedenia všetkých druhov motorových vozidiel na dobu 6 rokov.

14. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/74/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 2To/39/2015 z 12.11.2015 obžalovaný nastúpil dňa 12.11.2015, do jeho výkonu mu bola započítaná doba vykonaného trestu vo veci 33T/32/2015 od 10.12.2014 do 23.4.2015 (uznesením č.k. 6T/74/2012-308 zo dňa 16.2.2016); následne bol z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustený dňa 28.9.2016, pričom v určenej skúšobnej dobe podmienene prepustenia sa následne osvedčil.

15. Z trestu zákazu činnosti, pôvodne uloženého vo veci Okresného súdu Prešov 33T/32/2015, vykonal obžalovaný do 12.11.2015 celkom 6 mesiacov a 19 dní, následne vykonával uvedený trest odňatia slobody uložený mu vyššie uvedeným rozsudkom krajského súdu od 12.11.2015 do 28.9.2016, ktorá doba sa podľa vtedy účinného ustanovenia § 61 ods. 8 Tr. zák. do výkonu uloženého trestu zákazu činnosti nezapočítavala. Počnúc podmienene prepustením, t.j. dňom 28.9.2016, začal opätovne plynúť výkon trestu zákazu činnosti uloženého mu vo veci Okresného súdu Prešov 6T/74/2012 v rámci uloženia súhrnného trestu, do ktorého výkonu mu uznesením 6T/74/2012 z 11.8.2016 bola započítaná doba od 23.4.2015 do 11.11.2015. Na základe uvedeného je zrejmé, že trest zákazu činnosti uložený vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/74/2012 obžalovaný reálne vykonal uplynutím dňa 11.3.2022 (ako to napokon bolo oznámené aj OR PZ Prešov, aj keď až podaním súdu zo dňa 30.6.2023). Napriek tomu v čase vedenia vozidla obžalovaným dňa 1.10.2022 v evidenčnej karte vodiča bol evidovaný koniec tohto trestu až k dátumu 23.8.2023 (podľa podania Okresného súdu Prešov z 11.10.2016 adresovaného OR PZ, ODI Prešov na č. I. 330 spisu 6T/74/2012, kde sa uvádzal predpokladaný koniec trestu zákazu činnosti).

16. Z prehratého záznamu z hlavného pojednávania z 11.8.2016 vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/134/2012 vyplýva, že rozsudok bol vyhlásený tak, ako je to v zápisnici, pričom sudca odôvodnil výrok o treste tým, že považuje 6 ročný zákaz činnosti za dostatočný s tým, že pridal obžalovanému k tomuto trestu ešte 1 mesiac, teda celkový zákaz činnosti bude trvať 6 rokov a 1 mesiac. Skutočnosť, že celkovú dĺžku zákazu činnosti v zmysle odôvodnenia konajúceho sudcu takto pochopili aj prokurátor, obžalovaný a jeho obhajca nasvedčuje aj fakt, že všetci menovaní sa vzdali práva podať odvolanie. Vyhlásený rozsudok však nezodpovedá tomuto zámeru sudcu, keďže na jednej strane bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, ale zároveň bol uložený trest zákazu činnosti, avšak bez toho, aby bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie súdu o treste, ktorý chcel sudca nahradiť.

17. Je teda zrejme, že vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 5T/134/2012 došlo k zrejmej zmätočnosti a nezákonnosti pokiaľ ide o výrok o treste uvedeného rozsudku, keďže napriek upusteniu od uloženia súhrnného trestu bol uložený samostatný trest zákazu činnosti. Je pravdou, že tento rozsudok doposiaľ nebol zrušený žiadnym riadnym alebo mimoriadnym opravným prostriedkom (o ktoré sa síce obžalovaný pokúsil, ale bezúspešne z vyššie popísaných dôvodov, ktorými vyčerpал možnosti o zmenu tohto rozsudku mimoriadnymi opravnými prostriedkami v rámci všeobecného súdnictva). Na druhej strane ak by súd vychádzal z toho, že obžalovaný mal uložený trest zákazu činnosti 6 rokov a potom ďalší samostatný trest zákazu činnosti na 6 rokov a 1 mesiac, vzhľadom na vyššie popísané skutočnosti ohľadne výkonu tohto trestu a jeho prerušenia počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, by takto uložené tresty zákazu činnosti vo svojom súčte presahovali aj maximálnu možnú hranicu pre tento druh trestu stanovenú Trestným zákonom (t.j. 10 rokov).

18. Aj keď teda rozsudok vo veci 5T/134/2012 je stále formálne právoplatný, súd vychádzal z úmyslu konajúceho sudcu v tejto veci, aj keď vyhlásený rozsudok tomu nezodpovedá. Odôvodnenie tohto rozsudku sudcom konajúcim v danej veci na Okresnom súde Prešov má z pohľadu súdu vplyv minimálne na subjektívnu stránku prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, kedy súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že obžalovaný nevedel o tom, že marí výkon úradného rozhodnutia, ale žil v presvedčení, že tento mu už uplynul v zmysle toho, ako mu to bolo odôvodnené pri vyhlásení rozsudku. Nevedomosť o tejto skutočnosti vylučuje úmysel (či už priamy alebo nepriamy) na strane obžalovaného. Aj absencia jedného znaku pojmovej podstaty trestného činu má za následok, že nemožno hovoriť o naplnení niektorého trestného činu. Na tomto závere z pohľadu súdu nič nemenia ani názory súdov konajúcich a rozhodujúcich o podanom návrhu na vzatie obžalovaného do väzby v prípravnom konaní ohľadne naplnenia pojmových znakov prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia (ako na nich poukazoval prokurátor v záverečnej reči), keďže jednak súdy rozhodujúce o väzbe vyslovovali svoj názor v začiatočnom štádiu konania a jednak (a najmä) o vine a treste, teda aj o naplnení či nenaplnení všetkých pojmových znakov niektorého trestného činu, sa rozhoduje až po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, nie v prípravnom konaní.

19. Pokiaľ ide o objektívnu stránku prečinu kladeného obžalovanému za vinu, súd k nej poznamenáva, že ak by súd vychádzal z doslovného znenia jednotlivých rozsudkov, ktorým boli obžalovanému ukladané tresty zákazu činnosti, tak formálne by mal skutočne obžalovaný najprv vykonať trest zákazu činnosti 6 rokov (vo veci 6T/74/2012) a potom trest vo výmere 6 rokov a 1 mesiac. Ako však už bolo uvedené, jednak by takto určená dĺžka tohto trestu presiahla maximálnu hranicu trestnej sadzby pre tento druh trestu (aj keď súd zohľadní vykonanú časť trestu zákazu činnosti do rozhodnutia vo veci 5T/134/2012 zo dňa 11.8.2016) a jednak takýto výklad nezodpovedá tomu, aký trest chcel uložiť konajúci sudca vo veci 5T/134/2012. Keďže uvedenú nesprávnosť už nie je možné napraviť mimoriadnymi opravnými prostriedkami, konajúci súd sa prikláňa k potrebe výkladu tohto trestu v zmysle toho, aký trest zákazu činnosti chcel uložiť sudca konajúci vo veci 5T/134/2012. Pri takomto výklade by potom nebola naplnená ani objektívna stránka prečinu kladeného obžalovanému za vinu. V každom prípade je však v záujme obžalovaného využiť ešte aj ďalšie právne prostriedky na zrušenie uvedeného rozsudku, aby sa nevystavil prípadným ďalším postihom, či problémom, ak by znova viedol motorové vozidlo.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a úvahy súdu súd dospel k záveru, že nie sú naplnené všetky pojmové znaky prečinu kladeného obžalovanému za vinu, preto rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,

b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,

d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.